

המונים מסתערים על קאסטות הווידיאו - וביניהם גם בני השכבות העניות ביותר - אולם רוב הסחורה בסיפריות היא קלוקלת, משובשת - וגם גנובה

התחילו לבוא אנשים וביקשו ממנו כל הזמן את העותק המקורי. ל הבנתי בדיוק על מה הם מדברים הכל אצלי היה מקורי. הם גרשו אצלי כמנויים והתחילו להעתיק ממני סרטים. כך הם גזלו לי את הפרנסה והרסו לי את הקאסטות הטובות.

בעל הסיפריה ביקש להישאר בעילום שם. אחרי שגילה שסיני ריה של קאסטות מקוריות מביא רק הפסדים, הוא השתלב בשוק הפיראטי.

בוארונן סוחרי הקאסטות מדגרים על קאסטות מאסטר. זהו הקאסטות המקוריות של הסרט. שרובן סרטיהקלטה שלה הוא משלושרבעי ועד שני אינשט. ממנה ניתן להעתיק קאסטות ללא הגבלה. ארוב הקאסטות המשווקות בארץ בעלות רוחב סרט של חצי אינשט ומתן כבר קשה להעתיק. המונ המקובל בין אנשי הווידיאו הן "לדפוק מאסטר", כלומר - להעתיק לראשונה סרט חדש.

סרט אוריגינלי בקאסטת וידאו המגיעה מחו"ל. עם זכויות ועשיר מקורית. עולה בין אלפיים ועשר אלפים דולר. תלוי בסוג הסרט. המפצים עצמם מבצעים את העתקות. תמורת חמישה דולר משוכלת להעתיקות מאסטרים. אסרט הווידיאו המקורי.

על התהליך מספר משה אריאל אחד השותפים של חברתההפצ וידאו 2000. "ברגע שאני קונה את המאסטר, אייפסר להגביל את תי. אני יכול להעתיק ללא סוף אנחנו דואגים לשים תווית מתוצרת עצמית על קאסטת מועתקת. כך אנ

מזוייך ואמית' שתי קאסטות וידאו של הסרט האמריקאי "גרז". למטה מונחת הקאסטת האמיתית, שאותה אפשר לזהות בקלות. היא עטופה במעטפת הפירסומת המקורית של הסרט. מעליה הקאסטת המזוייפת שהיא

הן צצות כמו פטריות אחרי הגשם. החנויות המדוכרות ביותר בערים הגדולות הן חנויות הווידיאו. חלונות הראווה שלהם כמעט וזהים. המקומות מפוארים ודיילות חניניות משרתות את הלקוחות. עסיסות מרהיבות-עין של קאסטות לסירטיווידיאו מוצגות בחלונות-הראווה. בדרך-כלל כשמתקרבים ובודקים, מגלים עלי-פירוב שאין קאסטת בתוך העטיפה. בצד המקומות המכריזים על עצמם כסיפריות לקאסטות-ווידיאו, יש חנויות בגדים, צבעים, כלי-בניין, מוסכים שגם שם ניתן לשאל סירטיווידיאו.

ידוע על סוכנים עלומי-שם ה עוברים מבית לבית, בעיקר בשכונות היוקרה של הערים הגדולות, ומשאילים תמורת סכומי עתק - קאסטות-ווידיאו של הסרטים החדשים ביותר.

מה המשותף לרוב קאסטות-וידאו אלה? ברובן המכריזים אין הן ניתנות לשימוש. איכותן ירודה ביותר, והשאלתן ללקוחות היא רמאות לשמה.

כיצד יתכן? התשובה אינה פשוטה. אך ניתן לומר שהשוק פרוץ, וכל אחד עושה ככל העולה על רוחו. תשובה מורכבת יותר חייבת להתייחס למאפייני החברה הישראלית.

הלהיט מלבנון **בארץ פועלים כיום כ-300 אלף מכשירי וידאו, בקרב אוכלוסייה של כארבעה מיליון נפש.**

וידאו-פיראטים

יודעים מה שייך לנו. לפעמים יחווה עם בעל הסרט מחו"ל, ואנו מתחייבים לתת לו אחוזים מכל קאסטת מועתקת.

מפיץ זה, כמו מפייז-קאסטות וידאו אחרים סירבו להראות לעולם הזה את החוזים שיש להם לדבריהם עם החברות הזרות, ומאפשרות להם כביכול להעתיק קאסטות מאסטר. לכן, כלל לברור אם עצם העתקת הסרט הרוחק.

אחרי-כך נכנסים לתמונה בעל הסיפריות. הם רוכשים מהמפיץ קאסטת בסכומים הנעים בין 100 עד 150 דולר האחת. לשם השוואה בחו"ל עולה אותה קאסטת כ-10 דולר בלבד.

הפיתוי להעתיק בלתי-חוקי קיים הן אצל המפיץ והן אצל בעל הסיפריה. התוצאה ידועה. במקרה של בעל הסיפריה, אשר מעתיק מסרט מועתק, איכות ההעתיקה הנוספת נמוכה עוד יותר.

אך יש דרכים נוספות להעתיק אדם יכול לשבת בחו"ל להעתיק מהסלוליוויה המקומית, או מקאסטת וידאו אחרת, סרטים. את הסרטים הוא שולח לישראל. במקרה זה לא משולם כל סכום לבעל הנויות או לחברת-ההפצה. היחידים (המשך בעמוד 10)

רווח. אבל את כל זה גילית מאר-חר מדי. "היום משכירים קאסטות למשך שבוע. כך נהוג. כלומר, אני זקוק ל-60 שבועות - שנה ורבע - כדי להחזיר לי את ההשקעה. כאשר

אלכודת לעיניים מדפים עמוסים בשלל רב של קאסטות מקשטים את סיפריות הווידיאו בארץ. בעלי הסיפריות מושכים את הצרכן הסקרן, המגלה שהקאסטות אינן אלא עטיפות ריקות. המדף העשיר לא משקף את היצע האמיתי בסיפריה. זהו טריק מסחרי.

לשם השוואה, בצרפת שבה כ-300 מיליון נפש, יש לא יותר מ-100 אלף מכשירים כאלה. (כיום נמכרים בישראל כעשרת אלפים מכשירים חדשים מדי חודש. מחיר כל אחד מהם עשוי להגיע עד כמיליון לירות. הלהיט הגדול של ההבירות מלבנון היה מכשיר וידאו, שמחירו היה לא יותר מאלף דולר. מכיוון שבטלוויזיה הישראלית אין כמעט מה לראות, ומכאן שאין גם מה להקליט נוצר צורך דחוף בקאסטות-סרטים - סירטי קול-נוע שהועתקו במיוחד לקאסטות המתאימות להקרנה במכשיר-סלולרי זה ביתי.

את הבעיה מסביר בקצרה צלם-עיתונות, שהוא גם בעל ספריית קאסטות, שהשקיע מיליוני לירות ברכישת קאסטות בדרך חוקית - ואולי מסיבה זו לא החזיק מעמד: "קניתי 120 סרטים שעלו לי עשרת אלפים דולר. סרטים מחזיקים מעמד, תיאורטית, 30-40 הקרנות. אחרי כך כבר לא רואים בהם שום דבר. רק הייבובים. מעשית, אחרי 15 הקרנות אין כבר טעם להשכיר אר-תם. שלא לדבר על כך שמשך חיי הקאסטת עלול להתקצר אם מישו מחבל בה בודון, ויש מיקרים כאלה. לסי ההשקעה שלי הייתי צריך להשכיר את הקאסטת 60 פעם. כדי להחזיר לעצמי את סכום הקרן שהשקעתי, שלא לדבר בכלל על